ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFECase No. 340Date of filing: 9 JULY 84

** AWARD - Type of Award FINAL
 - Date of Award _____
 _____ pages in English 19 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

IRAN-UNITED STATES CLAIM

۳۴۰ - ۹۷

۳۴۰ - ۹۷

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

پرونده شماره ۳۴۰

شعبه سه

حکم شماره ۳ - ۳۴۰ - ۱۳۳

English version
Filed on 11 JUNE 84

نخه انگلیسی دست نام بخ

ثبت شده است.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	۱۲۶۲ / ۴ / ۱۸
۹ JUL 1984	
No.	340

کل مین فودز اینکورپوریتد ،
خواهان ،

- و -
دولت جمهوری اسلامی ایران و شرکت سیمرغ ،
خواندگان .

DUPPLICATE
ORIGINAL

«نخه برای اصل»

حکم

حاضران

بنما یندگی از طرف خواهان : آقای فرد آدا مز جونیور ، رئیس کل مین فودز
اینکورپوریتد ، بنما یندگی

آقای میچل راگوین

آقای سال گودمن

وکلا

بنما یندگی از طرف خواندگان : آقای محمدکریم اشراق نما یندھ را بط جمهوری اسلامی ایران
آقای خسرو طبسی ، مشاور حقوقی نما یندھ را بط

آقای علی خسرو جردی

آقای محمدحاج علیخانی ، اعضای هیئت مدیره شرکت سیمرغ

آقای بهروز امیرمعینی ، مشاور حقوقی شرکت سیمرغ

ساير حاضران : آقاي جان کروک

نماينده رابط ایالات متحده آمريكا

۱- جربان رسیدگی

خواهان ، کل مین فودز ، اینکورپوریتد (اختصاراً "کل مین" یا "خواهان") در تاریخ ۱۸ زانویه ۱۹۸۲ (۲۸ دیماه ۱۳۶۰) دادخواستی علیه جمهوری اسلامی ایران و شرکت سیمرغ (اختصاراً "سیمرغ") به ثبت رساند. ادعا به سرماوه‌گذاشت در شرکت ایرانی موسوم به سی کل کورپوریشن ("سی کل") و ارائه خدمات و تهیه تجهیزات برای شرکت مذکور ارتباط دارد.

در تاریخ ۶ ژوئیه ۱۹۸۲ (۱۵ تیرماه ۱۳۶۱) دولت ایران و سیمرغ هریک دفاعیه‌ای به ثبت رساندند.

دیوان درنتیجه جلسه استماع مقدماتی منعقده در تاریخ ۷ فوریه ۱۹۸۳ (۱۸ بهمن ماه ۱۳۶۱) دستوری در تاریخ ۴ مارس ۱۹۸۳ (۱۳ اسفندماه ۱۳۶۱) صادر و برنا مه‌تسلیم مدارک ولایح و روز ۲۱ اکتبر ۱۹۸۳ (۹ آبان ۱۳۶۲) راجه‌ت جلسه استماع کلیه موضوعات تعیین شده تاریخ جلسه استماع بعده "تا ۲۳ نوامبر ۱۹۸۳ (۲ آذرماه ۱۳۶۲) بتعویق افتاد.

کل مین در تاریخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۳ (۲۶ فروردین ماه ۱۳۶۲) لایحه‌ای مشتمل بر ادلہ مستند خود به ثبت رسانید. خوانندگان نیز لایحه خود را در تاریخ ۱۶ مهر ۱۹۸۳ (۲۶ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) ثبت نمودند.

کل مین در تاریخ ۱۴ ژوئیه ۱۹۸۳ (۲۳ تیرماه ۱۳۶۲) لایحه خود را درباره ما هیت و اظهاریه‌ای شامل ادلہ مستند دیگر و فهرست شهود ولیست پیوستها تسلیم نمود.

سیمرغ در تاریخ ۱۹ اکتبر ۱۹۸۳ (۲۷ مهرماه ۱۳۶۲) لایحه متقابل و ادلہ مستند دیگر خود را به ثبت رسانید و کل مین در ۱۸ نوامبر ۱۹۸۳ (۲۷ آبان ماه ۱۳۶۲) پاسخ ولایحه الحاقی و ادلہ مستند دیگر خود را به ثبت رساند.

جلسه استماع در تاریخ ۲۲ نوامبر ۱۹۸۳ (۲ آذرماه ۱۳۶۲) تشکیل گردید.

سیمرغ با اجازه دیوان در تاریخ ۲۹ مارس ۱۹۸۴ (۹ فروردین ماه ۱۳۶۳) یک لایحه بعداً با استماع در رد لایحه الحاقی مورخ ۱۸ نوامبر ۱۹۸۳ (۲۷ آبان ماه ۱۳۶۲) خواهان به ثبت رسانید.

متعاقب جلسه استماع دا ورمنصب ایالات متحده آمریکا استعفا داد، طبق قواعد دیوان، دا ور مستعفی درا ین حکم شرکت نموده است.

۲- شرح واقعیات

خواهان شرکتی است که "اصولاً" به کارتولیدت خم مرغ و کلیه فعالیتهاي مربوطه اشتغال دارد. شرکت نامبرده در سال ۱۹۶۹ درایالت دلهور تشکيل شد و ادارات اصلی آن درایالات متحده آمریکا واقع است. خواهان در سال ۱۹۷۶ یک شرکت تابعه خارجی بنام کل مین اینترنشنال لیمیتد ("سی ام آی") که طبق قوانین بر مودا به ثبت رسیده است تشکيل داد.

در تاریخ ۱۴ آوریل ۱۹۷۶ (۲۵ فروردین ماه ۱۳۵۵) سی ام آی و سیمرغ سندی بنام "قولتنامه" امضاء و مقرر نمودند "یک شرکت سهامی خاص ایرانی" بنام سی کل یا هر نام موردن قبول دیگری بمنظور احداث و اداره تاسیسات کاملاً مجهر تولید و فرآوری و تخم مرغ و جوجه کبابی که کل مین و سیمرغ سهامداران اصلی آن باشند... " به ثبت رسانند. در قولتنامه همچنین پیش بینی شده بود که سی ام کل سرمایه را به میزان ۱۲۵ میلیون ریال یا تقریباً "۷۸۵،۰۰۰،۰۰۰" دلار آمریکا پرداخت کند و برای مدت دو سال "از تاریخ تحصیل مالکیت زمین مجتمع جوجه کشی توسط سی کل" سهامدار سی کل باقی بمانند و در پایان این مدت مختار باشد یا به سهامدار بودن خود را مددھدیا کلیه سهام خود را درست کل به سیمرغ که طبق مفاد قصدنا مه مقدراً برسودا ین سهام را حداقل بقیمتی معادل کل سرمایه پرداختی سی ام آی بعلاوه ۲۰٪ بهره خریداری کند و فروش رساند.

در تاریخ ۲۲ اوت ۱۹۷۶ (۳۱ مردادماه ۱۳۵۵) ۱۱ ساله سی کل (شرکت سهامی خاص) یعنی شرکتی که در قولنا مه پیش بینی شده بود را داره ثبت شرکتها و مالکیتهای صنعتی به ثبت رسید. هدف از تشکیل سی کل "انجام کلیه فعالیتهای کشاورزی" از جمله مرغداری ووجه کشی و تولید مرغ ذکر شده بود. سرمایه شرکت ۱۲۵ میلیون ریال بود که به ۱۲۵۰۰ سهم ۱۰،۰۰۰ ریالی ثبت شده تقسیم می شد. سرمایه گذاری اولیه سی ۱ م آی در سی کل ۱۷۵،۱۲۶ دلار آمریکا بود که بموجب قانون جلب و حمایت سرمایه گذاری های خارجی در ایران از خارج وارد شده و در ۱۳ مارس ۱۹۷۷ (۲۲ اسفندماه ۱۳۵۵) به ثبت رسیده بود. مجموع سرمایه گذاری سی ۱ م آی در سی کل تقریباً بالغ بر ۵۰۰،۰۰۰ دلار می شد که معادل ۲۸٪ سرمایه ۳۵۰۰ سهم بود و سهم سی مرغ معادل ۷۲٪ می شد.

سی مرغ در ۱۹۷۷ زمینی را که قرار بود برای مجتمع مرغداری مورد استفاده قرار گیرد. بدست آورده و به سی کل اجازه داد و سی کل به آغاز و توسعه عملیات خود اقدام نمود. سی مرغ در کلیه اوقات کنترل اصلی این عملیات را از طریق کنترل هیئت مدیره سی کل بدست گرفته و سی ۱ م آی یک نماینده در هیئت مدیره داشت. مضافاً "کل میان بر فعالیتهای روزمره سی کل بوسیله " چند نامنده فنی " که با استناد موقتاً منعقده بین سی کل و کل میان و بشرط پرداخت حقوق و هزینه های مربوطه در اختیار سی کل گذاشده بودند نظارت داشت. کل میان همچنین قطعاً تقدیمی و خدمات سی کل را تا میان می نمود.

در سال ۱۹۷۹ کارمندان کل میان که ما مورخدم درسی کل شده بودند عزیمت از ایران را آغاز نمودند. در ژوئیه ۱۹۸۰ (تیرماه ۱۳۵۹) بند ج ماده ۱۱ قانون حفاظت و توسعه صنایع ایران در مورد سی مرغ اجرا گردید^(۱). از آن تاریخ تا کنون

(۱) "کارخانجات و مؤسساتی که واهمهای قابل توجه برای احداث یا توسعه از با نکها دریافت داشته اند، در صورتی که کل بدھی آنها از دارائی خالص آنان با لاتر باشد متعلق ب دولت است و بقیه بدھی شان بعنوان طلب دولت و مردم به مرور که مقتضی باشد وصول خواهد شد در صورتی که دارائی این واحدها بیشتر از مطالبات با نکها و مردم باشد دولت به سمت مالک با نکها و نسبت مطالبات خود و مردم در مالکیت آن واحد همیں می شود".

کل میں یا سی ام آی در فعالیت‌های سی کل شرکت نداشتند. حوادث و شرایط موثر در موقعیت بعدی کل میں در قسمت‌های بعدی حکم آمد است.

۳ - اظهارات طفین

کل میں اظهار می دارد کہ یک شرکت آمریکائی است و اکثریت سهام آن متعلق به فرد آدا مز جونیور تبعه ایالات متحده می باشد. کل میں ادعای کندکه مالک منحصر بفرد شرکت تابعه خارجی، سی ام آی، که دربرمودا تشکیل یافته است، می باشد. کل میں اظهار می کندکه سیمرغ یک واحد تحت کنترل دولت ایران است و شرکت مقوا سازی شرق ("شرق") که نقش آن بعدا "تشریح می گردد، شرکت تابعه کاملاً متعلق به سیمرغ می باشد. و بنا بر این طبق اظهار کل میں دیوان داوری صلاحیت رسیدگی به ادعای مطروحه را دارد.

خواهان اظهار می کندکه درنتیجه اعمال خواندگان ارزش سرما یه‌گذاری خود را در صنعت مرغداری ایران ازدست داده است. مبنای سرما یه‌گذاری مذکور طرح مشترکی بودکه با قولنا مه یعنی سندي که طبق اظهار خواهان حاوی تعهدات قراردادی بین سیمرغ و سی ام آی بود بوجود آمده بود.

در دادخواست، بمحض سه تئوری تخییری زیر مطالبه بعمل آمده است. اول آنکه دولت ایران خواهان را از منافع خود درسی کل محروم نموده و بنا بر این طبق قانون جلب و حمایت سرما یه‌گذاری خارجی در ایران که تحت حمایت همان قانون سرما یه‌گذاری کرده است حقاً دریافت غرامت را دارد (خواهان این ادعایا در جلسه استماع منتفی اعلام کرد). دوم، منافع سی ام آی درسی کل حسب ادعای بوسیله سلب مالکیت از سیمرغ، که شرکت کنترل کننده سی کل بوده مصادره شده بنحویکه طبق حقوق بین الملل، خواهان را مستحق دریافت غرامت کرده است. در این رابطه خواهان ادعای کرد که سی ام آی درنتیجه مصادره یا ملی کردن سیمرغ که در حوالی ۲۴ زوئیه ۱۹۸۰ (۱۳۵۹ هجری) صورت گرفت از حقوق خود

بعنوان سها مدار سی کل محروم شدوا زشکرت در اداره امور خود منع گردید و بعلاوه اختیار فروش سهام خود درسی کال به سیمرغ که بموجب قولنا مه بددست آورده بودا زا وسلب شد، با وجود آنکه در اعمال آن حق اقدام کرده بود، سوم، سیمرغ در مقابل سی ام آی یک تعهد قراردادی مستمرداشت. دولت ایران با اقدام به کنترل سیمرغ از نظر بین المللی مسئول اجرای این تعهدات قراردادی گردید. اعمال دولت ایران بعد از در دست گرفتن کنترل سیمرغ بمنزله تخلف از این تعهدات است و خواهان را مستحق دریافت غرامت می کند.

کل میان درخواست وصول خساراتی جمعاً " بمبلغ ۱۰۰،۰۰۰ دلار و بعبارت دیگر ۵۰۰،۰۰۰ دلار معادل کل سرما یه گذا ری خود بعلاوه ۲۰٪ بهره آن در مدت دو سال را نمود.

خواهان در لایحه مورخ ۱۴ ژوئیه ۱۹۸۳ (۱۳۶۲۵ تیرما ۱۹۷۹) خود متعاقب آن اظهار داشت که سیمرغ در همان ژوئیه ۱۹۷۹ (تیرما ۱۳۵۸) از طریق شرکت تابعه و صدر صدمت علیق بخود یعنی شرق، سهام سی ام آی را بمبلغ ۴۹۶،۶۳۰/۰۱ دلار آمریکا خریداری نمود. وظیفه پرداخت قیمت خرید فوق الذکر به سی ام آی حسب ادعا نا شی از تعهدات موضوع خیار مندرج در موافقتنا مه و بدلیل این واقعیت است که سهام مذکور عملیاً تحصیل شده بود.

خواهان در لایحه ما ژوئیه و اظهاریه های بعدی خود نیز وصول مبلغ ۱۵۵،۰۵۴/۶۵ دلار اقلام قابل وصول را که حسب ادعا با بت خدمات و بابت قطعات یدکی و کار مندانی که در اختیار رسی کل گذا رده و همچنین بهره سالیانه بمیزان ۱۰٪ کل مبلغ ۶۹۴،۶۶/۶۶ دلار را درخواست نمود.

خواهان بعلاوه اظهار می دارد که دولت ایران مانع انتقال مبالغ مذکور که حق وی بوده، شده است و نهایتاً " درخواست وصول هزینه های داوری را نموده است.

خواندگان اظهار می دارند که دیوان داوری صلاحیت رسیدگی به دعوا را ندارد، زیرا

خواهان تا بعیت آمریکائی خود را اثبات ننموده و سیمرغ یک سازمان ، تشکیلات یا واحد تحت کنترل دولت ایران نمیباشد. طبق اظهار خواندگان سیمرغ ملی نشده و یا تحت کنترل دولت ایران نمیباشد و هرگز دولت ایران درا مورآن مداخله نکرده و بنا براین نمیتوانند پرونده حاضر خواند باشد. خواندگان استدلال میکنند که سیمرغ مسئول تعهدات سیکل یا شرق که یک واحد جداگانه بوده و بعنوان خوانده نامیده نشده نمیباشد و دعا مین با بت حسابها دریافتند، با بت خدمات، قطعات یدکی و کارمندان تا مینی جهت سیکل مبتنی برقرار ردادهای غیر از آنچه که در دادخواست مندرج است میباشد یعنی قراردادهای منعقده باسی کل که در این پرونده خوانده نبوده و در هر صورت چنین ادعائی نیز در این تاریخ قابل طرح نیست. خواندگان همچنین اظهار میدارند که تغییر تئوری خواهان بمنزله اصلاح غیر مجاز ادعا میباشد.

سیمرغ اظهار میکنند که قولنا مه مورد استناد کل مین فرا رداده بکه "صرف" و عده انعقاد قراردادی در آینده میباشد و هریک از حقوق سیام آی صرف "برا ساس موقعیت آن بعنوان سهامدار سیکل ناشی میشود و با تشکیل سیکل هرگونه قراردادی که بین سیمرغ و سیام آی وجود داشته و هرگونه خیاری که بررسی آی متصور باشد از درجه اعتبار ساقط است، زیرا سیکل هرگز "مالکیت زمین را تحسیل نکرده" و این مالکیت پیش شرط شروع مدت خیار بود. خواندگان مفادا استدلال میکنند که سیکل شرکت ورشکسته است، بنحوی که خواهان بمحض قانون جلب و حمایت سرمایه‌گذاریهای خارجی در ایران یا بهتر ترتیب دیگری استحقاق دریافت پولی با بت سهام خود ندارد. خواندگان اظهار میدارند که حتی اگر سهام سیکل خریداری شده، خریدار آن شرق بوده که ناشی بعنوان طرف ذکر نشده و دیوان ملاحیت رسیدگی به آن را ندارد. بعلاوه طبق اظهار خواندگان سیکل ورشکسته یا منحل یا درحال انحلال است و بنا براین سهام مش ارزشی ندارد. خوانده سیمرغ اظهار میدارد که خواهان جبران ارزش سهام مش را از شرکتی بنام فینیکس گرین اینکورپوریتد دریافت کرده است و حال

چون آن شرکت است که ذینفع واقعی در منافع سهام میباشد (سیمرغ این ادعای در جلسه استماع منتفی اعلام کرد) . "نها یتا" ، سیمرغ درخواست مینماید هزینه های داوری متحمله به وی پرداخت شود .

۴ - دلایل صدور حکم

الف - صلاحیت

خواهان یک گواهی از مسئول روابط خارجی ایالت دله ور مبنی بر آنکه کل میں در تاریخ ۱۹ شهریور ۱۳۶۹ (۱۹ اسپتامبر ۱۹۶۹) در ایالت دله ور تشکیل شده؛ یک گواهی از دبیر شرکت کل میں مشعر برآنکه در کلیه اوقات ذیر بسط، آقای فرد آدامز بیش از ۵۰٪ سهام با حق رای کل میں را در دست داشته و نیزیک شناسنامه و پا سپورت آمریکائی که حاکی از تابعیت آمریکائی آقای فرد آدامز میباشد را داده است و مدارک تسلیمی کل میں در تبود مدارک معارض برای اثبات تابعیت آمریکائی خواهان کافیست .

بخشی از ادعای خواهان با بت قیمت خرید سهام سی ام آی در سی کل می باشد. خواهان ادله مستندی ارائه کرده که ثابت میکند سی ام آی شرکتی است که طبق قوانین بر مودا تاسیس یافته و کاملاً متعلق به کل میں میباشد. بنا بر این خواهان میتواند بطور غیر مستقیماً از طریق شرکت تابعه خارجی کاملاً متعلق به خود اقامه دعوی نماید. دیوان داوری نتیجه میگیرد که ادعای مفهوم بند ۲ ماده ۷ بیانیه حل و فصل دعاوی ادعای یک تبعه ایالات متحده است .

ادعای کل میں علیه سیمرغ و دولت ایران است و دیوان بموجب بیانیه حل و فصل دعاوی صلاحیت رسیدگی به دعواه مطرحه علیه واحداً یارانی مانتد

سیمرغ را منحصرا " موقعی می تواند داشته باشد که بمحب بند ۳ ماده ۷
بیانیه حل و فصل دعا وی یک " سازمان ، تشکیلات یا واحد تحت کنترل
دولت ایران یا هریک از سازمانهای فرعی سیاسی آن " باشد .

کل میں بطوریقین اظہار می دارکہ سیمرغ ، قبل از انقلاب ایران ،
یک شرکت سہا می خاص و متعلق به اشخاص خصوصی بود و بوسیله آنها ادارہ
می شد و استدلال می کنکہ سازمان صنایع ملی ایران کے یک واحد
تا سیس یا فته بعد از انقلاب جمهوری اسلامی ایران است طی نامه مورخ ۲۴
ژوئیه ۱۹۸۰ (۲ مردادماه ۱۳۵۹) خود ب محب بند ۷ قانون حفاظت صنایع ،
کنترل سیمرغ را بدست گرفت .

مدارک موجود حاکی از آن است که دولت ایران درواقع بعد از نامه مورخ
۲۴ ژوئیه ۱۹۸۰ (۲ مردادماه ۱۳۵۹) واقعا " کنترل سیمرغ را بدست گرفت .
سازمان صنایع ملی ایران طی نامه جداگانه ای بهمان تاریخ به سیمرغ
اطلاع داد که مدیران جدیدی از طرف دولت منصب خواهند شد . سازمان
صنایع ملی ایران در نامه مورخ ۱۸ اوت ۱۹۸۰ (۱۷ مردادماه ۱۳۵۹) خود
آقا عربزاده جمالی را ب عنوان یکی از اعضاء هیئت مدیره سیمرغ منصب
وبعنوان مجوز اینکار به لایحه قانونی شماره ۶۷۲۸ ایران استناد نمود .

در ماده ۲ این لایحه مقرر شده است که " با انتصاب " مدیر یا هیئت مدیره
واعلام انتصاب به واحد مربوطه اختیار است مدیران و مدیران عامل قبلی آن
واحد سلب ولغو خواهد شد " و تالغو انتصاب ، سه ما داران حق انتخاب مدیر
دیگری را بجا آنان " ندارند . بمحب ماده ۳۰ ، مقامات منصب دولت
حق دارند " کلیه امور عادی و جاری شرکت را اداره نمایند " .

در ۱۹۸۰ (مردادماه ۱۳۵۹) دو عضو دیگر هیئت مدیره سیمرغ منصب
و آقا عربزاده جمالی سمت رئیس هیئت مدیره و یکی از منصوبین
جدید آقا طبا طبائی یزدی بسمت مدیر عامل سیمرغ تعیین شدند .

هیچیک ازا عضای هیئت مدیره جدید در لیست های سها مداران سیمرغ که سیمرغ به دیوان ارائه نمود دیده نمی شوند. صورت جلسات نیز نشان میدهد که اعضاء جدید طبق دستور دولت منصوب شده اند، مضافاً "در صورت جلسات مندرج است که هیئت مدیره اعلام نمود" کلیه اسناد و مدارک و تعهدات شرکت با یدبدها مضاي مدیرعامل و یکی ازا اعضاء هیئت مدیره باشد".

اين واقعيت که صورت جلسه مورخ ۱۹ آوت ۱۹۸۱ (۱۳۶۰ مرداد ۱۳۶۱) روی گاغدهای با مارک دولت ايران است تا ئيدمی کنندکه ايران کنترل سیمرغ را در دست داشته است. رجوع شود به ایكونومی فورمز کورپوریشن عليه جمهوري اسلامي ايران وسايرین حکم شماره ۱ - ۱۶۵ - ۵۵ (۱۴ ژوئن ۱۹۸۲ ۲۴ / ۱۳۶۲ خرداد ۱۳۶۲).

بنا بر اين مقامات منصوب دولت کنترل شرکت را بدهست گرفته بودند. خواندگان در تائیدا ظها رخودکه سیمرغ يك شركت خصوصي است تا کيده می کنندکه شرکت بما لكيت دولت درنيا مده و در ما لكيت دولت نمی باشد. معهذا، هما نظورکه اين شعبه در پرونده هاي قبل نظرداد، وقتی اثبات شودکه دولت ايران عملاً کنترل و اداره شرکت را مثل موردها ضربه دست گرفته عدم تغيير رسمي وضعیت يك شرکت حائزها همیت نیست، ريگوواگنر اکوئيپمنت کا مپنی عليه استارلاين ايران کا مپنی، حکم شماره ۳ - ۱۷ - ۲۰ (۱۵ دسامبر ۱۹۸۲ ۲۴ / ۱۳۶۱ آذرماه ۱۳۶۱) رکسورد اينكورپوريات عليه جمهوري اسلامي ايران، شرکت چکش وايران سپورکس ايندا ستریال اند منیوفکچوینگ ورکس لیمیتد، حکم شماره ۳ - ۱۳۲ - ۲۱ (۱۰ ژانویه ۱۹۸۳ / ۱۹۸۲ دی ما ۱۳۶۱) بنا بر اين دیوان نتيجه می گيرد که سیمرغ يك واحد تحت کنترل دولت ايران و مشمول صلاحیت دیوان داوري می باشد.

ب - ماهیت

۱ - ادعای مربوط به حسابهای دریافتی

گرچه خواهان در دادخواست مورخ ۱۸ زانویه ۱۹۸۲ (۲۸ دیماه ۱۳۶۰) خود متذکرشد که شرکت وی در اداره سیئل منجمله اعزام کارمندان خود بهایران جهت کمک در اداره‌سی کل فعال بود، معهداً، کل میان ادعاهای خاصی بر مبنای اینگونه فعالیتها مطرح ننموده است. کل میان دردادخواست اولیه خود فقط با بت سرما یه‌گذاری خود درسی کل وبهره دو ساله آن و هزینه‌های داوری درخواست حکم نموده است. ادعای مربوط به حسابهای دریافتی در جلسه استماع مقدماتی مورخ ۷ فوریه ۱۹۸۳ (۱۸ بهمن ۱۳۶۱) مطرح نشده و تا ۱۴ ژوئیه ۱۹۸۳ (۲۲ تیرماه ۱۳۶۵) در مدافعت کل میان طرح نگردیده و نا مبرده رسم " تقاضای اصلاح ادعای خود را ننموده است. حتی اگر فرض شود که ادعای مربوط به حسابهای دریافتی میتوانند درخواست اصلاح دادخواست تلقی شود در مورد حاضر تا خیر در اظهار چنین ادعائی و احتمال ایراد لطمہ به خواهد گذاشت در اشاره این تا خیر طبق ماده ۲۵ قواعد دیوان مانع از قبول چنین اصلاحیه ای می شود. نظر به این واقعیت و این حقیقت که چنین اصلاحیه‌ای پیشنهاد نشده دیوان نمی تواند به ادعای کل میان با بت حسابهای دریافتی ترتیب اثربردید.

۲ - ادعای بهره سرما یه‌گذاری درسی کل

ادعای کل میان با بت بهره سرما یه‌گذاری در دادخواست مطرح شد. ولی خواهان بعداً " تئوری خود را جهت وصول بهره سرما یه‌گذاری تغییر داد. لایحه‌ای که در آن خواهان تئوری حقوقی جدید را مطرح کرده بود سه ماه قبل از جلسه استماع به ثبت رسید. سیمرغ در لایحه اکتبر ۱۹۸۳ (مهر ۱۳۶۲)

خودبه استدلال کل مین که در ژوئیه اظها رشده بودا عتراض نکردو سیمرغ چهارماه فرصت داشت که دفا عیه خودرا برای جلسه استماع حاضر کند. بر این اساس دیوان عقیده ندارد که تغییر تئوری به حقوق خوانندگان به نحوی لطمه می زند که آنرا نا حق سازد. مضافاً "به خوانندگان فرصت داده شده بود لواح بعد از استماع به ثبت رسانند و در واقع آنان چنین نیز کردند.

سی ام آی سیمرغ در ۱۹۷۶ یک قرارداد طرح مشترک جهت تشکیل وداره سی کل امضاء نمودند. هر چند عنوان این سند "قولنا مه" است. شروط آن حاوی تعهدات مشخصی بوده و حاکی از آنست که قصد طرفین یک قرارداد بودن فقط توافق به عقد قراردادی در آینده این قرارداد وظایف و حقوق نا مبرده زیر را ایجا دمیکند؛ وظیفه کل مین در پرداخت ۲۸٪ سرمایه سی کل و حفظ آن میزان تا مدت دوسال، وظیفه سی کل در عدم افزایش سرمایه خودطی همان مدت دوسال، حق کل مین درسها مدار بآقی ما ندن بعد از دوسال یا فروش کلیه سهام خودبه سیمرغ به قیمتی که "بهیج صورت .... کمتر از کل سرمایه پرداختی کل مین بعلاوه ۲۰٪ بهره نباشد" طرفین سپس به این قرارداد استناد و عمل نمودند.

قرار بود آغاز مدت دوسال، طبق مفاد قرارداد "تاریخ تحصیل مالکیت زمین مورد استفاده" شروع شود. درواقع سیمرغ بودن سی کل که زمین را تهییه نمود آنرا به سی کل اجاره داد. در مورد تاریخ تهییه زمین توسط سیمرغ مدرکی وجود ندارد ولی اظهارات خواهان مبنی بر آنکه این امر در ۱۵ ایل ۱۹۷۷ صورت گرفت تکذیب نشده است. موافقتنا مه تسلیمی منعقده بین سیمرغ و سی کل حاکی از آنست که مدت اجاره به سی کل از ۲۱ ژوئن ۱۹۷۸ (۲۱ خردادماه ۱۳۵۷) شروع می شد. بنابر اظهارات خواهان گزیدن این ترتیب اجاره بدلا لیل تجاری متعدد و بالا خص به این دلیل بود که بانک و ام دهنده شرط کرده بود که ۱۰۰٪ مالکیت زمین با ید به ایرانیان

تعلق داشته باشد. کل مین نیزا استدلال می کند که قصد مشترک طرفین این بود که مدت خیار از تاریخی که سی کل زمین را برای استفاده تهییه می نماید شروع شود بدون توجه به اینکه مالکیت کامل و قانونی آن را بدهست آورده یا خیر. بنا برآین طبق اظهار خواهان، وقتی کل مین در ۱۵ اوت ۱۹۷۹ به سیمرغ اطلاع دادکه میخواهد از خیار خود نسبت به فروش استفاده کند سیمرغ ملزم به خرید سهام گردید.

بدلایل مشروح زیر دیوام لازم نمی داند تصمیم بگیرد که آیا تعهد خرید سهام سی کل متعلق به سی ام آی که طبق قرارداد طرح مشترک برای سیمرغ ایجاد شده بود طبق ادعای خواهان باید ایفاء می شد یا خیر.

خواهان اظهار می کند که سیمرغ اعمماً زآنکه ملزم به خرید سهام می بود یا خیر، در واقع آن سهام را از طریق شرق در ژوئیه ۱۹۷۹ (تیرماه ۱۳۵۸) بمبلغ ۶۳۰/۰۱، ۴۹۶ دلار آمریکا خریداری نمود. ادله مستند موجود در دیوان تائید می کند که خرید "عملما" صورت گرفت. در صورت جلسه مجمع عمومی فوق العاده سی کل در ۱۶ اوت ۱۹۷۹ (۲۵ مرداد ۱۳۵۸) "خرید سهام" شرکت متعلق به کل مین اینترنشنال کورپوریشن توسط شرکت صنعتی مقوا سازی شرق " ذکر شده است ولیست سهامداران منضم به صورت جلسه نشان می دهد که شرق ۳۵۰۰ سهم در دست دارد و سی ام آی سهامی باقی ندارد. مضافاً " دفتر سرمایه گذاری خارجی در ایران که متعلق به دولت ایران است در نامه مورخ ۸ سپتامبر ۱۹۸۱ (۱۷ شهریور ماه ۱۳۶۰) به سیمرغ متذکر شده است که "کل مین کلیه سهام خود را در ۱۹۷۹ به شرکت مقوا سازی شرق فروخته است".

لیکن سیمرغ اظهار می کند که شرق، هر چند که شرکت تابعه کاملاً متعلق به سیمرغ می باشد، اما یک واحد شرکت جداگانه‌ای است که عامل سیمرغ نبوده و بنا برآین سیمرغ مسئول دیون شرق نمی باشد. بنابر اظهار

خواهان ، سیمرغ ابتدا از شرق بعنوان عامل خوداستفاده می کرد ولی بعد قراردا دخربدها م و تعهدپرداخت دیون آن به سیام آی به سیمرغ واگذا رشد.

مدارک جهت پیدا کردن رد سهام موردا اختلاف روشن نیست لکن واقعیات زیرنشانه آنست که سیمرغ مسئولیت پرداخت بهای سهام سرمایه را داشت. اول ، سیمرغ بودکه بموجب قرارداد خیاری مسئول بود. دوم ، ظاهرا "ا" مکان نداردکه سیام آی بجا ای شرکت مادریعنی سیمرغ شرکت تابعه کاملاً متعلق به شرکت مادر را خواه من قرازدهد. سوم ، یا داداشت مورخ اول دسامبر ۱۹۷۹ (۱۵ آذرما ۱۳۵۸) اعتباری بمبلغ ۳۵ میلیون ریال به سیام آی راجهت قیمت خربدها م نشان می دهد. این سند نیز حاکی از آنست که سیمرغ و نه شرق ، درخواست اجازه انتقال قیمت خرید را از دولت ایران نمود. سند مذکور همچنین گواه برای نیست که در دسامبر ، سیمرغ و همچنین سهام مداران سیمرغ که سهام را خریداری کرده بودند ، بفروش سهام سی کل رای دادند. مضاها " در ۲۴ اکتبر ۱۹۷۹ (۲۳ آبان ما ۱۳۵۸) سیام آی نامه ای به سیمرغ نوشته و ضمن آن متذکر شد " بدینوسیله تائید می نمائیم که کلیه سهام موجود کل میان اینترنشنال اینکورپوریتیدرا به شما فروخته ایم ..." .

بدینترتیب بنظر می رسد که سیمرغ سهام را از طریق شرق خریداری کرد. نظریه اینکه با ید سیمرغ را متعهد پرداخت ۳۵ میلیون ریال قیمت خرید سهام شرق به سیام آی دانست ، بنا بر این اظهارا ت سیمرغ که سی کل یک واحد رشکته می باشد ارتباطی با موضوع ندارد. هر چند بموجب قرارداد خیاری کل میان مستحق دریافت ۶۰۰،۰۰۰ دلار بود با اظهار به ادعای قیمت توافق شده خربدها م به مبلغ ۴۹۶،۶۳۰/۰۱ دلار در واقع نشان داده است که سهام را به مبلغ کمتری از آنچه که میتوانست استحقاق داشته باشد فروخته است ، همچنین در اینکه آیا قانون جلب و حمایت سرمایه گذاری - های خارجی در ایران قابل اعمال است یا خیر ، با ید پذیرفت که تعهدات قراردا دی فقط بموجب همان قانون قابل اجراء است . قانون مذکور

منحصراً " برخی ضمانتهای دولتی را قید میکند. مضا فا " این امر که کل میں از محل دیگری غرامت سهام را دریافت کرده و سیمرغ از تعهد پرداخت خود آزاد می شود اثبات نگردیده است .

کل میں بعذا زموا فقط با فروش سهام به قیمت معین اینک نمی تواند برآس س تئوری مبتنی برقرارداد خیاری مبلغ بیشتری دریافت کند. بنابراین ، دیوان نتیجه می گیرد که کل میں مستحق دریافت مبلغ ۴۹۶،۶۳۵/۰۱ دلار قیمت خرید سهام سی ام آی درسی کل می باشد.

خواهان دلیل کافی ارائه نداده که چرا دولت ایران باید مسئول پرداخت تعهدات سیمرغ باشد .

۵ - بهره

کل میں در دادخواست خود درخواست صدور حکم " خسارت بمبلغ ۶۰۰،۰۰۰ دلار (۵۰۰،۰۰۰ دلار بعلاوه ۲۰٪ بهره) " نموده است . با توجه به لواحی بعدی خواهان استنباط برائی نیست که ادعا بابت ۱۰٪ بهره بمدت دو سال می باشد که کل میں حق دارد بموجب مفا دقولنا مهابت سرمایه گذاری خود دریافت کند . خواهان در لایحه ژوئیه ۱۹۸۳ (تیرما ۱۳۶۲) خود درخواست تخيیری جهت صدور حکم بهره از تاریخ هر یک از پرداختهای با بست سرمایه دهنده پرداخت کامل برآس اصول کلی حاکم بر نقض قرارداد نمود . دیوان داوری ، با توجه به ماده ۲۰ قوانعدخود این اصلاح ادعای بیمورد نمی داند .

در صورتیکه پرداخت بهره با بست تا خیرتادیه یک دین ، جزء تعهدات قرارداد ذکر نشده باشد ، دیوان باید در موضوع بهره اخذ تصمیم نماید .

هما نطورکه در فوق ذکر شد خواهان بدوا " درخواست صدور حکم پرداخت بهره بمدت دو سال طبق قرارداد خیاری مندرج در قولنا مه نموده و وقتی در ژوئیه ۱۹۸۳ (تیر ۱۳۶۲) بد لیل دیگری درخواست صدور حکم بهره نمودا زجمله بهنا مه مورخ ۴ آنواربر ۱۹۷۸ (آبان ۱۳۵۷) سی ام آی به سیمرغ استناد کرد که نتیجه مذاکرات بین فردا آدا مزو نهایندگان سیمرغ در تهران را درباره روابط آتی دو شرکت خلاصه می کند . طبق این نا مه طرفین توافق کردند پارهای اصلاحات در ترتیبات قبلی خود بعمل آورند از جمله مدت خیار را تمدید کنند و شرایط پرداخت بهره را تغییر دهند . لکن نا مه مذبور قبول و تائید سیمرغ را نشان نمی دهد و این اصلاحات ادعایی را مدارک تسلیمی دیگر به دیوان بحدکفایت اثبات نمی کند و مدرک دیگری در مورد شرایط یاقیودی که بمحض آن سهام سی ام آی در سی کل از طریق شرق به سیمرغ فروخته شده غیرا ز قیمت خرید موردن توافق وجود ندارد .

دیوان براساس مدارک موجود نتیجه می گیرد که سیمرغ بهیچوجه تعهد قراردادی جهت پرداخت بهره یا خسارات دیگری برای عدم پرداخت قیمت خرید سهام ندارد .

مضا فا " دیوان در این رابطه متذکرمی گردد که حتی در ژوئیه و سپتامبر ۱۹۸۱ (تیر و شهریور ۱۳۶۰) که فیتیکس گرین اینکورپوریتد بناما یندگی از طرف شل مین طی دوفقره تلکس از سیمرغ درخواست پرداخت ادعاهای کل مین باست سهام و حسابهای دریافتی را کرد اشاره ای به بهره معوقه ننمود .

خواهان ظا هرا " ازا ین واقعیات آگاه است ، بنا بر این ادعای تخيیری خود را براساس بهره قرار می دهد ، ادعای موردا خلاف درا ینجا براساس اصول کلی حاکم بر نقض قرارداد است ،

دیوان دا وری معمولاً " حکم بهره را با کاربرد این اصول و موقعیکه نقض قرارداد اثبات شده باشد بعنوان جبرا ن خساره ای دار نموده است ولی نظر به شرایط پرونده حاضر ، دیوان از صدور حکم بهره ای متناع می کند .

۶- هزینه ها

در شرایط پرونده حاضر دیوان رای میدهد هر یک از طرفین مسئول پرداخت هزینه های داوری خود باشد.

۷- حکم

دیوان داوری بدینوسیله بشرح زیر حکم صادر می نماید:
ادعا تا حدودی که متوجه خوانده دولت جمهوری اسلامی ایران می شود مردود شناخته می شود.

ادعا مربوط به حسابهای دریافتی بمیزان ۱۵۵،۰۶۳/۶۵ دلار مردود شناخته می شود.

ادعا بهره مردود است.

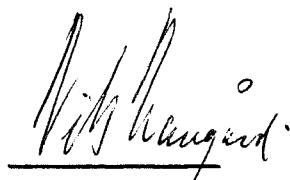
خوانده شرکت سیمرغ متعهد است و با یدبخواهان کل مین فودز، اینکورپوریتد مبلغ چهارصد و نود و شش هزار و شصتصد و سی دلار و یک سنت (۴۹۶،۶۳۰/۰۱ دلار آمریکا) آمریکا بپردازد.

پرداخت مزبوراً ز محل حساب تضمینی مفتوحه طبق بند ۲ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۱۳۵۹ هـ) دولت جمهوری دمکراتیک و مردمی الجزایر عمل خواهد آمد.

هر یک از طرفین مسئول پرداخت هزینه های داوری خود می باشد.

اين حکم بدینوسیله جهت ابلاغ به کارگزارانی به ریاست دیوان تسلیم می‌گردد.

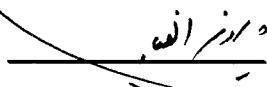
لاهه ، بتاریخ ۱۳۶۳ هـ خردادماه ۱۹۸۴ برابر با

نیلیس منگارد

رئیس شعبه سه

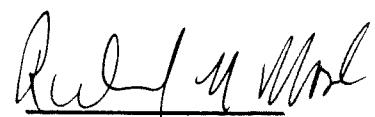
بنام خدا

ه.م.شارف

پرویزانصاری معین

موافق با قسمتی و مخالف با قسمت دیگر

R. M. Maske

ریچارد ام. ماسک

موافق